

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ &
ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

**Πάτρα 16.7.2015
Αρ. Πρωτ.: 731**

**Ταχ. Δ/ση: ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 24,
ΠΑΤΡΑ 26221
ΤΗΛ.: 2610222377, 2610621346
ΦΑΞ: 2610222377
Ηλεκτρ. Δ/ση: <http://geoteepel.gr>
e-mail: info@geoteepel.gr; geoteepel@otenet.gr
Πληροφ.:**

ΠΡΟΣ
1. Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
2. ΓΕΩΤ.Ε.Ε. / Τμήμα
Μελετών &
Τεκμηρίωσης
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ
Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

ΘΕΜΑ: «Παρατηρήσεις επί του εθνικού σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων»
ΣΧΕΤ.:

Με αφορμή την διαβούλευση επί του εθνικού σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων πρέπει να γίνουν οι παρακάτω παρατηρήσεις:

Κεφάλαιο 1:

1. Ο στόχος για 50% προετοιμασία προς επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση μέσα σε ορίζοντα πενταετίας κρίνεται ιδιαίτερα αισιόδοξος καθόσον απαιτεί κατάλληλη και μακρόχρονη σχετικά εκπαίδευση, στήσιμο των υποδομών για τα ανάλογα ρεύματα και ενημέρωση του κοινού για την μεσοπρόθεσμη χρονικά μείωση των τελών που θα καταβάλλει για την διαχείριση των αποβλήτων. Αυτό γίνεται ευκολότερα κατανοητό από την διαπίστωση ότι αυτήν την στιγμή μόνο το 15% της παραγωγής των ΑΣΑ διαχειρίζεται στα πλαίσια της ανακύκλωσης
2. Η αναθεώρηση των ΠΕΣΔΑ σε επίπεδο Δήμου, επιχείρησης κ.τ.λ. θα πρέπει προφανώς να δένει και να εντάσσεται μέσα στον γενικότερο σχεδιασμό ώστε να μην παρατηρείται σπατάλη πόρων και υποδομών που μπορεί να ακυρώσει το πλεονέκτημα της επένδυσης στην ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση
3. Ο στόχος για ανάπτυξη υποδομών διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων (ΧΥΤΕΑ κ.τ.λ.) αν και μπορεί να μειώσει σημαντικά τα κοστολόγια των βιομηχανικών μονάδων (η διαχείριση αυτή την στιγμή είναι κοστοβόρα και γίνεται κατ' εξοχήν στο εξωτερικό), προσκρούει στις ισχυρές αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών για την χωροθέτηση ανάλογων υποδομών στις Περιφέρειες Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας και Ιονίων (Ζάκυνθος και Κεφαλονιά)

4. Πρέπει να ξεκαθαρίσει ο ρόλος της Περιφέρειας και των Δήμων στο σχεδιασμό της διαχείρισης ώστε να μην υπάρχουν οι αλληλοκαλύψεις που παρατηρούνται σήμερα και δυσκολεύουν την λήψη αποφάσεων

Παράγραφος 3.2.2.:

Θα πρέπει να εξειδικευτούν οι εργασίες αξιοποίησης της αστικής ιλύος αφού σε πολλές περιπτώσεις, ιδιαίτερα για περιπτώσεις μεγάλων πόλεων υπάρχουν προβλήματα στην χρήση του αποχετευτικού δικτύου από χρήσεις αλλότριες των αστικών λυμάτων με αποτέλεσμα την επιβάρυνση του παραγόμενου υλικού

Παράγραφος 3.4.3.:

Όσον αφορά στα ΑΕΕΚ θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η γενικότερη οικονομική κατάσταση η οποία έχει σαν αποτέλεσμα την κάμψη της συνολικής οικοδομικής δραστηριότητας με αποτέλεσμα να καθίσταται δύσκολη η εμπλοκή ιδιωτών, ιδιαίτερα στο σύνολο των περιφερειών της χώρας. Από την άλλη μεριά η μη ύπαρξη υποδομών σε κάποιες περιοχές επιβαρύνει οικονομικά υπέρμετρα τους παραγωγούς, ιδιαίτερα όταν αυτοί είναι μικροϊδιοκτήτες. Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω η εμπλοκή των Δήμων, ιδιαίτερα σε συνδυασμό με έργα αποκατάστασης τοπίου περιοχών όπως παλιά νταμάρια κ.α.

Παράγραφος 3.4.4.:

1. Όσον αφορά στο ρεύμα των κενών συσκευασίας και πλαστικών θερμοκηπίων θα πρέπει να εξεταστεί η αναθεώρηση της κατάταξης αυτών στα επικίνδυνα ή μη απόβλητα. Ιδιαίτερα όσον αφορά στην δευτερογενή συσκευασία των υλικών αυτών θα πρέπει να αναφερθεί ότι δεν θεωρούμε σε καμία περίπτωση ότι τα υλικά αυτά θα πρέπει να καταταχτούν σε ΕΚΑ επικινδύνων. Περαιτέρω και για τα υλικά που έρχονται σε άμεση επαφή με τον χημικό παράγοντα θα πρέπει να τεκμηριωθούν οι μέθοδοι «απορρύπανσης» καθώς και οι έλεγχοι εφαρμογής που τα κατατάσσουν πλέον στα μη επικίνδυνα απόβλητα (π.χ. τριπλό ξέπλυμα)
2. Σε ότι αφορά στα απόβλητα κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων αλλά και στα υπολείμματα και κλαδεύματα καλλιεργειών πρέπει να αναφερθεί πως θα πρέπει να προχωρήσει η διαδικασία μέσω της οποίας θα δημιουργηθούν πρότυπα και ποιοτικές κατηγορίες για τα υλικά αυτά αφού αυτή την στιγμή η εμπορική αξιοποίησή τους εμποδίζεται από την διακίνηση αγνώστου προέλευσης και ποιότητας ανάλογων υλικών αλλά και από την αδυναμία ελέγχου αυτών
3. Η πρακτική καύσης κλαδευμάτων αλλά κυρίως καλαμιάς είναι ισχυρά αρνητική για την αειφορική γεωργία και συνδέεται με το γεγονός της άγνοιας του αγροτικού πληθυσμού, με την απουσία άμεσων αντισταθμιστικών οφελών από την ορθολογική διαχείρισή τους αλλά και με το κόστος ορθολογικής διαχείρισης αυτών (αποθήκευση, μεταφορά κ.τ.λ.). Μπορεί να προωθηθεί η δημιουργία κέντρων συγκέντρωσης με κίνητρα για την συλλογή και μεταφορά σε αυτά

4. Για τα υγρά γεωργοκτηνοτροφικά απόβλητα θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για την συνολική διαχείριση αυτών σε οργανωμένες κατά περιοχή μονάδες. Η πρόβλεψη αυτή μπορεί να συνδυαστεί και με την εφαρμογή των μελετών για την διαχείριση των λεκανών απορροής

Σε ότι αφορά στην αποκατάσταση ρυπασμένων περιοχών και στα πλαίσια του «ο ρυπαίνων πληρώνει» πρέπει να αναφερθεί πως η θεσμοθέτηση του ΣΥΓΑΠΕΖ έχει βοηθήσει στην δημιουργία ενός κεντρικού σχεδιασμού αλλά παρόλα αυτά σε πολλές περιπτώσεις οι αποκαταστάσεις βαλτώνουν στο νομικό πλαίσιο που σχετίζεται με την αδυναμία εξεύρεσης πόρων από τους υπαίτιους περιβαλλοντικών ζημιών (π.χ. πτωχεύσεις εταιρειών κ.τ.λ.).

Για την Διοικούσα Επιτροπή
Ο Πρόεδρος

Σωτ. Β. Λαμπρόπουλος